

Մ Ա Յ Ր Հ Ա Յ Ր Ե Ն Ի Գ Ո Ւ Մ

ԼՈՒՐԵՐ ՄԱՅՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻՑ

Ուրարտական և հնդեվրոպական լեզուները.— Այսպես է կոչվում պրոֆ. Գ. Ջահուկյանի վերջերս շուտերեն լույս տեսած աշխատությունը, հրատարակված Հայաստանի գիտությունների ակադեմիայի կողմից: Հեղինակը պատմահամեմատական վերլուծման եղանակով հանգամանորեն ուսումնասիրելով ուրարտական լեզվի հնչյունաբանությունը, քերականությունը և բառակազմությունը, հանգում է այն եզրակացության, որ սեպագրերի միջոցով մեզ հասած այդ լեզուն մերձավոր կապեր ունի հնդեվրոպական լեզուների հետ:

Բազալտե ծուլվածքների արտադրության խոշոր հեռանկարներ.— Հայաստանը հարուստ է բավմատեսակ քարերով, այդ թվում նաև բազալտով: Հաջված է, որ Սովետական Միության մեջ բազալտի քարի պաշարների 90 տոկոսը գտնվում է Հայաստանում: Գիտությունն ապացուցել է, որ բազալտը ոչ միայն հիանալի ջինանյութ է, այլև կարող է հումք ծառայել վանապան ծուլվածքների: Բազալտի ծուլվածքից կարելի է ստանալ մեքենաների վանապան մասեր, ջրատար խողովակներ, երեսպատման սալիկներ և այլն, որոնք հաջողությամբ կարող են փոխարինել մետաղյա նման իրերին:

Սովետական Միության մեջ հայ գիտնականները առաջիններից են եղել, որ պեղվել են բազալտի ծուլման հարցերով: Դեռևս 1926 թվականին Երևանի պոլիտեխնիկ ինստիտուտի պրոֆեսոր-քիմիագետ Լ. Ռոտինյանը պեղվել է բազալտի ծուլմամբ ինստիտուտի լաբորատորիայում, ստանալով վանապան առարկաներ այդ ծուլվածքից: Այդ ուսումնասիրությունների հիման վրա, երեսնական թվականներին Երևանում հիմնվեց մուլտի գործարանը, որը բազալտի ծուլվածքից պատրաստում էր հրակալուն աղյուս:

Ներկայիս բազալտի ծուլման գործի ուսումնասիրությունը ավելի լայն գիտական հիմքերի վրա է դրված մեզանում և Երևանը, Մոսկվայի ու Լենինգրադի հետ միասին, դարձել է այս գիտության կենտրոններից մեկը:

Հայաստանի Ժողովուրդին առընթեր 1950 թվականից ստեղծված է լեռնամետալուրգիական, գիտահետազոտական ինստիտուտ, որի վրա դրված է նաև բազալտի ծուլման գործի հետագա ուսումնասիրությունը: Ինստիտուտն իր տրամադրության տակ ունի բազալտի ծուլման սարքավորումներ, որոնց միջոցով կարելի է ծուլել վանապան մեծության առարկաներ՝ սկսած մի քանի գրամից մինչև 300 կիլոգրամ ծանրությամբ: Ինստիտուտի արտադրած բազալտյա ծուլածո առարկաները ներկայիս փորձարկման մեջ են դրված Հայաստանի, Վրաստանի, Ադրբեջանի և Հյուսիսային Կովկասի մի շարք արդյունաբերական ձեռնարկություններում, նպատակ ունենալով ստուգել նրանց դիմացկունությունը մետաղյա համանման առարկաների փոխարինման դեպքում: Խնդիրն այն է՝ ստանալ բազալտից այնպիսի ծուլվածք, որն իր ֆիզիկական և տեխնիկական հատկություններով մոտ լինի մետաղին:

Ինստիտուտն իր առաջ խնդիր է դրել բազալտից ստանալ նաև բամբակ, որից կարելի լինի պատրաստել մանվածք:

Հայաստանի քիմիական արդյունաբերության վերելք.— Վերջին տարիներին խոշոր չափով վարգանում է Հայաստանի քիմիական արդյունաբերությունը: Անցյալ 1962 թվականին, 1959 թվականի համեմատությամբ, քիմիական արտադրանքի թողարկումը աճեց ավելի քան երկու անգամ: Քիմիան դառնում է մեր երկրի արդյունաբերության առաջատար ճյուղը: Կիրովականի քիմիական կոմբինատը, Ալավերդու պղնձ-քիմիական գործարանը, Երևանի կաուչուկի, այլումինի և պոլիմիսիլացետատի խոշորագույն ձեռնարկությունները, ինչպես և մի շարք այլ քիմիական ձեռնարկություններ, Հայաստանը դասում են Սովետական Միության վարգացած արդյունաբերության ջրջանների թվում:

Քիմիական արդյունաբերությունը Հայաստանում վարգացման հսկայական հեռանկարներ ունի: Կառուցվում և կառուցվելու են նոր գործարաններ և վերակառուցվելու

և ընդարձակվելու են եղածները: Այսպիսի վարձացում հնարավոր է շնորհիվ հանքային բավապիսի նյութերի և առաջին հերթին աղի հսկայական պաշարների, ինչպես և բնական գազի: Ներկայիս վերակառուցվում է և ընդարձակվում Երևանի կաուչուկի գործարանը, որի ավարտումից հետո կաուչուկը արտադրվելու է ոչ թե կարբիդից, որը շատ թանկ է նստում, այլ բնական գազից: Դա հնարավորություն կտա երեք անգամ ավելացնել կաուչուկի արտադրությունը:

Հայաստանի քիմիական արդյունաբերության խոշորագույն ձեռնարկություններից մեկն է Երևանի պոլիմերիացնետա գործարանը, որը տակավին կառուցման մեջ է: Այժմ նա թողարկում է 25 տարբեր տեսակի քիմիական թանկարժեք նյութեր, այդ թվում նաև արհեստական մետաքսաթելի համար անհրաժեշտ հումք: Այս գործարանին կից կառուցվելու է մի նոր ֆաբրիկա, որն արտադրելու է վինիլոն: Վերջինս սինթետիկ մանվածք է (թել), որն ունի բարձր դիմացկունություն և ջերմապահպանման ունակություն:

Պլաստիկ ապակու գործարան է կառուցվելու Սևանում: Գործարկվեց Երևանի ջերմաէլեկտրակայանի երկրորդ ագրեգատը.— Սեպտեմբերի սկզբներին շահագործման հանձնվեց Երևանի ջերմաէլեկտրակայանի երկրորդ ագրեգատը, որն ունի 50 000 կիլովատ կարողություն: Այս տարվա սկզբներին էր, որ շահագործման հանձնվեց ջերմաէլեկտրակայանի առաջին ագրեգատը, նույնպես 50 000 կիլովատ կարողությամբ: Այսպիսով, մինչև այժմ շահագործման են հանձնված այս խոշոր էլեկտրակայանի միայն 2 ագրեգատները՝ 100 000 կիլովատ կարողությամբ: Մինչև սույն տարվա վերջը գործի կդրվի երրորդ ագրեգատը: Ամբողջ էլեկտրակայանը պատրաստ կլինի 1965 թվականի վերջերին: Ջերմային այս էլեկտրակայանը, որն աշխատում է բնական գազով, վերջնական ավարտումից հետո կտա այնքան էլեկտրական էներգիա, որքան այժմ տալիս են Սևանի կասկադի բոլոր վեց ջրային էլեկտրակայանները միասին վերցրած:

Նախնական փորձարկումներից հետո, այս ագրեգատը սեպտեմբերի 8-ին միացվեց Հայաստանի գործող էլեկտրակայանների ընդհանուր ցանցին:

Քար հավաքող մեքենա.— Հայաստանի նախալեռնային գոտու (Թալին, Աղին, Արթիկ, Աշտարակ, Կոտայք) շրջանները, ինչպես հայտնի է, շատ քարքարոտ են և ամառի: Դաշտերն ու լեռնալանջերը պատած են հրաբխային ծագում ունեցող անհաշիվ մանր ու խոշոր քարերով: Սակայն հողն ինքնին շատ բարեբեր է, եթե ոռոգվի: Հիմա Աշտարակի, Կոտայքի և Թալինի շրջաններում հնարավորություն կա այդպիսի ամառի հողերը ոռոգել և դարձնել մշակելի: Բայց ինչպե՞ս մաքրել այդ հողերը քարերից:

Հնուց ի վեր մեր շինականները դաշտերը քարերից մաքրել են ձեռքով: Հասկանալի է, թե ի՞նչ տաժմանակիր աշխատանք է դա: Հայաստանի գիտնականների ջանքե-

րով, տարիներ առաջ ստեղծվեցին քար հավաքող մեքենաներ, որոնցից լայնորեն օգտվում են գյուղատնտեսության աշխատողները:

Մի քանի ամիս է, ինչ Աշտարակի շրջանի նոր յուրացվելիք քարքարոտ հողերում փորձարկվում է մի նոր քար հավաքող մեքենա, որն ստեղծել է Երևանի գյուղատնտեսական ինստիտուտի պրոֆեսոր Սմբատ Սահակյանը: Փորձարկման արդյունքները գոհացուցիչ են: Մեքենան գրեթե ամբողջովին հավաքում է քարերը և իր արտադրողականությամբ երկու անգամ զերպանցում է մինչ այժմ գործող մեքենաները:

Երևանյան դաշնամուրներ.— Երևանի դաշնամուրի ֆաբրիկան թողարկեց առաջին դաշնամուրը: Շքեղորեն փայլող ևս գույնի գործիքի վրա ոսկեգոծ տառերով գրված է «Երևան»: Առաջին դաշնամուրի տեխնիկական և հնչյունային հատկությունները ստուգելու համար հրավիրված էր մասնագետների հեղինակավոր հանձնախումբ, որի մեջ մտնում էին նաև կոմպոզիտորներ Ա. Բաբաջանյանը և Ա. Խուդոյանը:

Հանձնախումբը դրական գնահատական տվեց նոր դաշնամուրին և նշեց, որ այն իր երաժշտական հատկություններով չի պիշում Սովետական Միության այլ վայրերում արտադրվող դաշնամուրներին: Միաժամանակ արվեցին մի շարք դիտողություններ նկատված թերությունները վերացնելու համար:

Դաշնամուրների ֆաբրիկան ունի արտադրական բոլոր հարմարությունները, ինչպես նաև փորձված որակյալ աշխատողներ, որոնց համատեղ ջանքերով հնարավոր կլինի կարգավորել Երևանյան դաշնամուրների մասսայական թողարկումը:

Ճուպանուդի դեպի Նորք.— Նորքի կանաչապատ բարձրավանդակը երևանցիների կողմից սիրված վվարձավայրերից մեկն է: Տարեցտարի այս թաղամասը ընդարձակվում է, բարեկարգվում: Նախասովետական շրջանի համեմատությամբ Նորքի բնակչությունը մի քանի անգամ ավելացել է: Այս բարձրավանդակումն է գտնվում նաև Երևանի տուրիստական կայանը:

Ներկայիս երթևեկությունը քաղաքի և Նորքի միջև կատարվում է ավտոբուսներով, որոնք չեն բավարարում բնակչության պահանջները: Այդ իսկ նպատակով կառուցվում է ճուպանուդի, որը կունենա երկու կայարան՝ մեկը Գետառի ափին, Նալբանդյան փողոցի վերջավորությամբ, մյուսը՝ Նորքում, Ալյումինի գործարանի մեկօրյա հանգստյան տան մոտ: Պողպատյա ճուպանների միջոցով 110 մետր բարձրության վրա կերթևեկեն երկու վագոններ, յուրաքանչյուրը 25 տեղանոց: Մեկ ժամում վագոնները կարող են տեղափոխել 900 ուղևոր:

Ճուպանուդու նախագիծը կապվել են Թբիլիսիի և Երևանի նախագծային ինստիտուտները, շինարարությունը կատարում է Երևանի քաղաքային «Կոմունիստ» տրեստը:

